Reklamy

Posłuchaj

0
(0)

Wyjątek z Ewangelii wg św. Mateusza:

Mt 21, 1-9 A gdy się przybliżali ku Jeruzalem, i przyszli do Bethphage, do góry oliwnéj, tedy Jezus posłał dwu uczniów, Mówiąc im: Idźcie do miasteczka, które jest przeciwko wam, a natychmiast najdziecie oślicę uwiązaną i oślę z nią; odwiążcie i przywiedźcie mi. A jeźliby wam kto co rzekł, powiedzcie, iż Pan ich potrzebuje: a zarazem puści je. A to się wszystko stało, aby się wypełniło, co jest powiedziano przez proroka mówiącego: Powiedzcie córce Syońskiéj: Oto król twój idzie tobie cichy, siedzący na oślicy i na oślęciu, synu podjarzemnéj. Szedłszy tedy uczniowie, uczynili, jako im rozkazał Jezus. I przywiedli oślicę i oślę i włożyli na nie odzienia swoje, a jego wsadzili na nie. A rzesza bardzo wielka słali szaty swoje na drodze, a drudzy obcinali gałązki z drzew i na drodze słali. A

rzesze, które uprzedzały, i które pozad szły, wołały mówiąc: Hosanna synowi Dawidowemu! błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokościach!

Homilia księdza Jakuba Wujka

Nasza miła matka Cerkiew Święta chrześcijańska wszystkie sprawy Pana Chrystusowe, które tu na świecie czynić raczył dla zbawienia naszego, nie dosyć miała pismy rozlicznymi, kazaniem, malowaniem i zwierzchnimi ceremoniami przywodzić na pamięć synom swoim, jako wierna oblubienica jego: ale i wszystek rok tak nadobnie na pewne czasy i święta rozdzieliła, aby i najprostszy mógł pamiętać, co za dobrodziejstwa wziął od Pana swego. A iż między wszystkimi Boskimi dobrodziejstwy, w które mamy sercem wierzyć ku usprawiedliwieniu, a usty wyznawać ku zbawieniu, najprzedniejsze jest przyjście na świat i wcielenie Pana i Zbawiciela naszego – Jezusa Chrystusa – przetoż odtąd Kościół rok swój zaczyna i dzień Narodzenia Zbawiciela z wielkim tryumfem, z weselem i z radością obchodzi. Ale pierwiej niż przyjdzie do tego, abyśmy się tym lepiej zgotowali na przyjęcie Pana swego do nas przychodzącego: ustanowił oto te półczwartej niedzieli przed Gody, (jako post przed Wielkanocą), które zowiemy Adwentus, to jest przyjście Pańskie, w których nam przypomina one gorące modlitwy i zapalone żądze ojców świętych starego zakonu: jako oni pragnęli, czekali, pożądali tego przyjścia Mesyasza swego, wołając: Rorate caeli desuper. Aby niebieso i obłoki spuściły rosę, albo ze dżdżem tego Sprawiedliwego, ażeby się otworzyła ziemia, a porodziła im Zbawiciela. Które słowa często w Kościele powtarzają tego czasu świętego, abyśmy obaczyli, jako to pożądany Pan a Zbawiciel ma przyjść do nas ze wszystkimi darami i dobrodziejstwy swymi: a jako pożyteczne i potrzebne światu

przyjście święte jego. Co lepiej jeszcze obaczymy z Ewangelii świętej dzisiejszej, gdy się przysłuchamy, co to za król jedzie do nas, a jako się mamy przygotować na jego przyjęcie.

Czworakie tedy przyjście Jego w Piśmie znajdujemy. Pierwsze jawne a widome przyjście na świat w człowieczeństwie Jego. Wtóre potajemne do duszy chrześcijańskiej przez łaskę, a zwłaszcza przy godnym używaniu świętego sakramentu. Trzecie takież potajemne przy śmierci każdego. Czwarte zasię jawne a widome na sąd ostateczny, kiedy przyjdzie sądzić żywe i umarłe. A jako czwarty tydzień Adwentu nigdy się nie kończy, tak też ostateczne przyjście Pana Chrystusowe końca mieć nie będzie tak na potępienie złych, jako i na zbawienie sprawiedliwy. Wszakże jednak Kościół chrześcijański przez ten wszystek czas najwięcej te dwa adwenty widome, pierwszy i ostateczny, synom swym przypomina, w których się te drugie dwa pośrednie a niewidomie zawierają. Bo dlatego Chrystus na świat przyszedł w ciele, aby w nas przez łaskę mieszkać mógł. Także też po śmierci każdego idzie sąd ostateczny, tak iż pierwsze dwa adwenty wielkie miłosierdzie Boskie przeciw nam okazują, a dwa ostateczne sprawiedliwość Jego przedkładają. O pierwszym adwencie jest ewangelia dzisiejsza, w której nam opisuje prorok i zaraz z ewangelistą, co to za Król jedzie do nas, i jakie jest królestwo Jego. Bo acz Pan Chrystus bywał już przedtym w mieście Jeruzalem, ale tu na ten czas jechał właśnie na królestwo swoje, tak iż wszyscy wyznawać musieli, iż Mesyasz już przyszedł na świat, a iż ten jest Jezus. Bo tak przyszedł jako go nam opisał Zacharjasz prorok. A na to był przyszedł, aby tam sprawował odkupienie nasze, to jest aby srogą śmierć za nas podjąwszy, a sam się na krzyżu Bogu Ojcu za nas ofiarowawszy, wybawił nas z okrutnej niewoli grzechu, śmierci, szatana i wiecznego przekleństwa, a iżby nas pojednał z Bogiem Ojcem i uczynił nas synami Bożymi, a otrzymał nam dziedzictwo królestwa wiecznego.

Słuchajże już tedy, jaki to Król nam przychodzi, a jako Go nam prorok opisuje: Powiedzcie, prawi, córce syońskiej, to jest wiernemu ludowi memu, oto Król twój jedzie tobie cichy, siedząc na oślicy i źrebięciu tej jarzmem uskromionej. Albo jako jaśniej u tegoż proroka czytamy[1]: Wesel się bardzo córko syońska, wykrzykuj, córko jerozolimska, bo Król twój idzie tobie, sprawiedliwy a zbawiający, a on będzie ubogi, siedzący na oślicy i na źrebięciu jej.

O wdzięczneż to a pocieszne słowa! Oto prawy Król twój, On, który od wieków mieszkał w nieprzystępnej światłości, Ten, którego żaden przedtem widzieć nie mógł, Ten, co zstąpił do ciebie, przyjął człowieczeństwo twoje i stałci się we wszystkim podobny oprócz grzechu[2], tak iż się Go już teraz napatrzyć[3], nasłuchać i dotykać możesz[4].

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata[5]. Oto prawy Król twój, Król chwały, Król pokoju, Król prawdy i mądrości[6] i wszelkiej możności, Król nad królami i Pan nad Pany, któremu dał Bóg stolicę Dawida Ojca Jego i będzie królował w domu Jakóbowym, to jest w św. Kościele swym na wieki, a królestwu Jego nigdy końca nie będzie.

Modlitwa

Prosimy Cię Panie, wlej w nasze serca Twoją łaskę, abyśmy poznawszy za zwiastowaniem anielskim wcielenie Chrystusa, Syna Twego, przez Jego mękę i krzyż, zostali doprowadzeni do chwały zmartwychwstania. Przez naszego Pana.

1 Zach. 9.

2 Baruch 3.

3 Jan 1.

4 Żyd. 1.

5 Jan 1.

6 Ps 23, Ezech. 37, Jer. 33, Ester. 19, Łk. 9

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rati Post ID: 19209 Post Nonce: cc5a32c8ce ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆
Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}
{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}
There was an error rating this post!

Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- Ann Barnhardt: Vocem Alienorum: The Voice of Antipope Francis Bergoglio Is the Voice of A Stranger

Data
22 czerwca 2016
W odniesieniu do
3. Benedykt XVI